

[Lasse Budtz]

bombeflyene, så vil jeg tro, hr. Gert Petersen godt er klar over, at bombeflyene på NATO-landenes side faktisk er ved at blive forældede. Dels er de meget gamle, dels har de meget svært ved at trænge igennem Sovjets meget moderniserede og meget effektive varslingsystemer. Dette blot til almindelig orientering.

Til hr. Niels Helveg Petersen ganske kort, at jeg naturligvis må erkende, at præsident Bresjnevs udspil er en åbning, men så vidt jeg kan se, har han kun lige nøjagtig åbnet døren på klem. Jeg mener ikke, han har åbnet den godt nok. I den forbindelse vil jeg lade mig inspirere af udenrigsministerens bemærkninger om et signal. Tænk nu, hvis Sovjet gav os et signal inden den 12. december! Så kloge er de nok ikke, desværre, men tænk, hvis de gav os et signal! Tænk, hvad der kunne ske i oprustningens regie, tænk, hvilken mulighed afspændingen kunne få, hvis Sovjetunionen nu kendte sin besøgsstid og gav os et signal inden 12.-14. december, hvor ministermødet skal finde sted!

Jeg er enig med hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Niels Helveg Petersen og hr. Stinus i to ting. Jeg er i øvrigt enig med de herrer om adskiligt mere, men der er to ting, jeg gerne vil fremhæve. For det første debattens nødvendighed og for det andet den kendsgerning, at man ikke kan overlade det politiske ansvar til eksperterne. Jeg håber ikke, det misforstås blandt eksperterne, som jeg i hvert fald i dette land har stor respekt for, og som vi har fået stor hjælp fra, men de politiske afgørelser må selvfølgelig træffes af politikerne.

Jeg bliver nødt til at tilføje en bemærkning om fløjene i socialdemokratiet. Jeg forstår godt, det er så interessant for medlemmer af små partier, for dér har man jo ikke noget som helst, der bare kunne minde om fløje. Hos os er det altså sådan, at dette udspil er formet i enighed, i en enig socialdemokratisk gruppe, og en enig socialdemokratisk gruppe står bag det med henvisning til, hvad vi tidligere har vedtaget om dansk udenrigspolitik, så man kan trygt lade fløjene ligge, selv om jeg erkender, at sådan noget er interessant. I denne sag – som i de fleste – er der ingen fløje i socialdemokratiet, vi har et udmærket samarbejde.

Med hensyn til dagsordenerne må jeg afvise dem alle på den socialdemokratiske gruppes vegne. Vi har det sådan i socialdemokra-

tiet, at vi gør ikke forskel på folk, så vi stryger dem alle over én kam.

Christophersen (V):

Jeg lykønsker hr. Lasse Budtz med det gode samarbejde i socialdemokratiet og håber, at det også kan udfolde sig, når vi drøfter ting af anden karakter end dem, vi drøfter i dag.

Jeg må sige til hr. Lasse Budtz, at det, jeg har sagt om, at vi er genstand for velorganiseret pression østfra, det er da en ubestridelig kendsgerning. Jeg har ikke sagt, at det alene er problemet. Jeg sagde, at vi bl. a. har været genstand for dette. Jeg tror da ikke, der er nogen i denne sal, der vil bestride, at samtidig med at NATO-landene har skullet tage stilling til det problem, vi drøfter i dag, har der været udfoldet en ganske omfattende propagandavirksomhed fra Sovjetunionens og dets allieredes side. Det er helt legalt, at de gør det, men det har været en meget omfattende virksomhed, og det har også været en virksomhed, som har givet sig udtryk i vores eget land. Derfor synes jeg, det er ganske rimeligt at trække det frem. Jeg er alvorligt bange for, at den måde, vi i Danmark har reageret på, kunne skabe det indtryk andre steder, at vi er et offer – et vellykket offer – for noget sådant. Det var det, jeg beklagede, for jeg beklager altid, hvis vores land bliver udstillet som et land, som kan virke svagt over for pression udefra. Det er en risiko for ethvert lille land. Det fortæller vores historie os.

Jeg er enig med hr. Lasse Budtz i, at en stabil udenrigspolitik ikke kan skabes uden om socialdemokratiet. Det pålægger til gengæld socialdemokratiet en usædvanlig stor forpligtelse, en forpligtelse, som jeg ikke mener man har levet op til i denne situation. Jeg synes, det havde været rigtigt at drøfte tingene, inden man traf sin beslutning, med de partier, som sammen med socialdemokratiet i en årrække har båret dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Jeg skal kun gøre to bemærkninger til udenrigsministeren, og det er ikke bemærkninger, der fordrer svar. Jeg noterer, at udenrigsministeren i sin anden runde understregede, at regeringens endelige beslutning først vil blive forelagt på udenrigsnævnets møde den 11. december, og at den vil blive formu-